

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Revolt och regnbågsvätt

Perera, Ylva

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 15/06/2021

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Perera, Y. (2021). Revolt och regnbågsvätt. *Hufvudstadsbladet*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148686>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Revolt och regnbågstvätt

En stadsarbetare i skyddsutrustning spolar bort regnbågsfärger från övergångsstället vid Åbo stadsteater på polisens uppmaning.

Scenen, som utspelade sig i min hemstad förra veckan, är kväljande i sin symbolik. Såpass att det är svårt att se vad som verkligen tvättas fram, tvättas bort, målas fram och målas över i vår tid.

Att juni numera lyfts fram som "Pride Month" också utanför aktivistkretsar är svårt att missa. Stora butikskedjor kränger allt från picknickfiltar till paraplyer med regnbågsmotiv, många offentliga instanser flaggar, och alla sorters företag passar plötsligt på att ropa ut sloganer om allas lika värde. Fenomenet kallas som bekant för pinkwashing, och går i likhet med greenwashing ut på att försöka använda sig av goodwill (i det förstnämnda fallet i relation till sexuella minoriteters rättigheter, i det andra till miljöfrågor) för att få kapitalismens hjul att snurra till sin egen fördel.

Om jag låter cynisk är det för att jag är det. Kulmen nåddes när min bank härom året försökte få mig att skaffa ett regnbågsfärgat kreditkort. Tanken att jag, som ett sätt att manifesteras min bisexualitet eller som en solidaritetshandling med andra mycket mer utsatta medlemmar av hbtqi-communityt, skulle gå runt och hjälpa en bank (vars placeringar är långtifrån jämlikhetsfrämjande) att verka god kändes som en förolämpning.

Då är det självklart en annan sak när en kommunal instans vill visa sina regnbågsmedborgare att vi är sedda, vilket man kan säga att Åbo stadsteaters regnbågsfärgade övergångsställe syftade till. Samtidigt skulle det också här vara viktigt att inte bara fastna vid flaggor och symboler.

När jag innan kommunalvalet fyllde i Svenska Yles valkompass var det svårt att inte bli frustrerad över att den enda frågan under rubriken "minoriteter" löd just "Min kommun bör flagga under prideevenemang". Självklart svarade jag "ja", men jag hade mycket hellre svarat ja till påståenden som "Min kommun bör garantera att minoriteter bemöts jämlikt inom vården och skolväsendet" eller "Min kommun bör satsa resurser på att trygga minoriteters psykiska hälsa". Det vill säga, sådant som verkligen handlar om politik i bemärkelsen fördelning av materiella resurser. En regnbågsflagga blir i värsta fall ett sätt för en kommun att skaffa sig gott samvete, tänka att man nu gjort sitt.

Men händelsen i Åbo vittnar också tydligt om att blotta närvaron av en regnbåge på gatan är politiskt. Eller åtminstone blir det när den förbjuds.

Vilket egentligen inte heller borde behöva framstå som en överraskning – priderörelsen har ju sitt ursprung i protester *mot* polisen och polisvåld. Det var aldrig tänkt att bli ett kommersiellt feelgood-evenemang i staten och kapitalets tjänst.

Det fåniga är ju att om det verkligen bara handlade om en trafiksäkerhetsfråga skulle diskussionen inte behöva bli laddad alls – ett otydligt övergångsställe är ju en trafikfara för både straighta och queera i lika hög grad. Nu är frågan bara om det verkligen var fallet, eller om vi ser en stad som vek sig platt så fort regnbågsställningstagandet skapade dålig stämning. Vilket ju alltså är tvärtemot revoltrörelsen Pride.

Ylva Perera

Skribenten är litteraturvetare